

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1189/2016
28.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Божидар Вукашиновић адвокат из ..., против туженог ВВ из ... чији је пуномоћник Војислав Виденовић, адвокат из ..., ради својине по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1452/15 од 18.02.2016. године, у седници одржаној 28.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1452/15 од 18.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 125/14 од 08.07.2015. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца, па је утврђено да су, по основу изградње и стицања у заједници, тужиоци власници спратног дела и сувласници са укупно 70% приземног дела нове породичне стамбене зграде, која се састоји од приземља и спрата, површине у основи 38 квадратних метара, у ..., у улици ... број ..., на кп бр. ... површине 0.01,50 хектара КО ..., као и носиоци права коришћења парцеле, а тужени је обавезан да им ова права призна и трпи да их тужиоци упишу код Службе за катастар непокретности у ..., док је одбијен као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се утврди да су тужиоци, по основу изградње, искључиви власници приземног дела наведеног објекта. У другом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца првог реда и утврђено да је, по основу наслеђа, власник половине старе породичне стамбене зграде површине 43 квадратна метра и помоћног стамбеног објекта у наставку површине 18 квадратних метара (све укупне површине 61 квадратни метар), на кп бр. ... КО ..., са правом коришћења парцеле, па је тужени обавезан да му ово право призна. У трећем ставу изреке, одбијен је противтужбени захтев да се према тужиоцима утврди да је тужени, по основу изградње, споразума о деоби и одржаја, власник старе породичне зграде површине 43 квадратна метра, објекта у наставку површине 18 квадратних метара,

као и једне собе и купатила са WC-ом у наставку, те оставе за дрва површине 15 квадратних метара, све на кп бр. ... КО ... и носилац права коришћења половине парцеле, као неоснован. У четвртном ставу изреке, усвојен је евентуални противтужбени захтев, па је утврђено да је тужени, по основу наслеђа, власник половине старе породичне зграде која почиње од улице ... до новоизграђеног објекта, укупне површине 61 квадратни метар, на кп бр. ... КО ... и носилац права коришћења половине парцеле, што је тужилац првог реда дужан да призна. У петом ставу изреке, одбијен је противтужбени захтев да се према тужиоцима утврди да је тужени, по основу изградње, власник половине нове породичне стамбене зграде и носилац права коришћења половине парцеле, као неоснован. У шестом ставу изреке, делимично је усвојен евентуални противтужбени захтев, па је према тужиоцима утврђено да је тужени, по основу заједничког стицања, власник 30% приземља нове породичне стамбене зграде и носилац права коришћења половине парцеле, док је у преосталом делу - за 40% спратног дела и до траженог удела од 40% (преко досуђених 30%) приземља нове породичне стамбене зграде, противтужбени захтев одбијен као неоснован. У седмом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1452/15 од 18.02.2016. године, у првом ставу изреке, одбијене су као неосноване жалба тужилаца и жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у првом, петом и седмом ставу изреке. У другом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у другом и трећем ставу изреке, па је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца првог реда да се утврди да је, по основу наслеђа, власник половине старе породичне стамбене зграде површине 43 квадратна метра и помоћног стамбеног објекта у наставку ове породичне зграде који има површину 18 квадратних метара, све укупне површине 61 квадратни метар, на кп бр. ... КО ..., са правом коришћења парцеле, те да се тужени обавезе да му ово право призна, а усвојен је противтужбени захтев туженог, па је утврђено да је тужени, по основу изградње, споразума о деоби и одржаја, власник старе породичне зграде површине 43 квадратна метра, објекта у наставку површине 18 квадратних метара, затим једне собе и купатила са WC-ом у наставку, те оставе за дрва површине 15 квадратних метара, све на кп бр. ... КО ... и носилац права коришћења половине парцеле, па је наложено тужиоцима да му ова права признају и трпе да их упише. Такође је укинута првостепена пресуда у четвртном ставу изреке.

Против наведене другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 403. став 2. тачка 3 и члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија дозвољена и неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су рођена браћа, а тужила је тужиочева супруга. Отац тужиоца и туженог ГГ је, са супругом ДД, 1963. године, новцем од претходно продате куће, купио кућу у улици ... бр. ... у У периоду од 1966. до 1968. године, тужилац и тужени су, са родитељима, кућу адаптирали и реновирали. Ова стара кућа је приземна и купатило у њој није изграђено. Тужилац је закључио брак са тужиљом 1968 године. У току 1970. године, тужилац је од родитеља добио сагласност за градњу куће на месту старе шупе и пољског вц-а, па је градња започета 1972. године. Сва потребна одобрења за градњу нове куће су гласила на ГГ. У време изградње нове куће тужиоци су били запослени; тужила је уложила новац од продаје парцеле који је добила у мираз у градњу те куће, а тужилац је подигао и стамбени кредит за изградњу исте. Родитељи тужиоца и туженог, као и тужени, помагали су у градњи куће и новчано и својим радом. Нова кућа се састоји од приземља и спрата, а у приземљу, поред соба, постоји и купатило. Приликом изградње је спојена са старом кућом, тако да чине функционалну целину, док за улазак у спратни део постоји посебно спољно степениште, па унутар нове куће не постоји веза између приземља и спрата. ГГ је преминуо 2005. године, а 2006. године је спроведен оставински поступак иза његове смрти. Заоставштину покојног ГГ су представљале непокретности на кп бр., сада у улици ... број ... у ... и то зграде у површини 90 квадратних метара, са двориштем у површини 60 квадратних метара, односно укупне површине 0.01,50 хектара. Тужилац и тужени су оглашени за наследнике на заоставштини са једнаким уделитема, а њихова мајка је задржала право доживотног плодуюживања на непокретностима које су представљале заоставштину. Мајка тужиоца и туженог, као и тужени су, за становање, користили стару кућу и део приземља нове куће, и то једну собу и купатило. Тужиоци користе спрат и остатак приземља нове куће. У току овог парничног поступка преминула је и ДД.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука другостепеног суда.

Одредбом члана 195. став 1. Породичног закона, прописано је да имовина коју су заједно са супружницима односно ванбрачним партнерима стекли радом чланови њихове породице у току трајања заједнице живота у породичној заједници представља њихову заједничку имовину.

За стицање имовине у породичној заједници потребно је постојање економске заједнице и заједничко стицање имовине у њој, и само у том случају, чланови породичне заједнице полажу право на део тако стечене имовине, док величина својинског удела у заједнички стеченој имовини зависи од вредности уложеног рада у стицању и очувању имовине, било да је рад обављен унутар домаћинства на постојећој имовини, или ван домаћинства, тако да су остварени приходи уношени у заједницу, као и од прихода од посебне имовине појединих чланова домаћинства, који се појављују као резултат коришћења те имовине, поред вредности уложеног рада.

У конкретном случају, стару кућу су купили родитељи тужиоца и туженог, и то новцем добијеним од продаје куће коју су претходно продали, а тужилац и тужени су учествовали у њеном адаптирању и реновирању. Нова кућа је грађена за тужиоце и то њиховим средствима, али су у изградњи исте учествовали и родитељи тужиоца и туженог, као и тужени. Када је грађена нова кућа, странке су

са родитељима тужиоца и туженог, живеле у широј породичној и економској заједници. Одлука о градњи нове куће донета је заједнички и то тако да је тужиоцу одобрено да на место старе шупе подигне нову кућу да би је градио за себе и то на очев предлог, како би ту живели заједно и заједно градили, што су тужиоци прихватили. Тужиоци су користили стамбене кредите, позајмљивали су се и код пријатеља и сва новчана средства су уложили у градњу у којој су учествовали и радом. Спрат нове куће грађен је за тужиоце, док су део приземља нове куће, и то једну собу и купатило, користили мајка тужиоца и туженог, као и тужени. Наведене објекте странке су заједнички градиле и адаптирале, па ови објекти представљају њихову заједничку имовину, по основу изградње, адаптације и наслеђа. Пре спровођења оставинског поступка иза покојног ГГ, постигнут је договор између тужиоца, туженог и њихове мајке, да она има право плодоуживања на предметној непокретности и то тако да јој тужиоци не бране коришћење приземног дела новог објекта који представља функционалну целину са старим објектом.

Код таквог стања ствари правилан је закључак, изражен у побијаној пресуди, да је постигнут договор између странака и родитеља да тужиоци користе спрат и део приземља нове куће, а да тужени користи приземни део нове куће који је функционално повезан са старом кућом и стару кућу, па да су на тај начин, усменим споразумом, странке са својим родитељима извршиле деобу сувласничке имовине, као и да постојање деобе произилази и из начина коришћења реалних делова сувласничке непокретности од стране сувласника у дужем временском периоду, те да је тужени, по основу изградње, споразума о деоби и одржаја, власник старе куће и описаног дела нове куће. При том је за своју одлуку другостепени суд дао јасне и потпуне разлоге, које у свему прихвата и Врховни касациони суд, због чега су супротни наводи ревизије неосновани.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић